

Atbildētājas: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság, BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., T-Systems Magyarország Zrt.

Trešā persona: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā un 47. pantā, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK ⁽¹⁾, 10., 29., 107., 109. un 111. apsvērumā, 1. panta 2. punktā un 72. pantā noteiktajam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma vai šīs normas interpretēšanas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru tiek uzskatīts, ka pārkāpuma — kura sastāvu veido gan prettiesiska izvairīšanās no publiskā iepirkuma procedūras rīkošanas, neievērojot līgumu grozījumu izdarīšanas kārtību, gan tiesību normu par līgumu grozījumiem neievērošana — izdarīšanā ir vainojama ne tikai līgumslēdzēja iestāde, bet arī līgumu ar to noslēgušais izraudzītais pretendents, ņemot vērā šo subjektu starpā esošās līgumattiecības un pamatojoties uz to, ka prettiesiski izdarīt grozījumus līgumos ir iespējams tikai, pusēm rīkojoties kopīgi?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiktu atbildēts noliedzīgi, vai — ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā un 47. pantā, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK, 10., 29., 107., 109. un 111. apsvērumā, 1. panta 2. punktā un 72. pantā noteikto — Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā ⁽²⁾, 19., 20. un 21. apsvērumam un gan Padomes Direktīvas 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām ⁽³⁾, gan Padomes Direktīvas 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē ⁽⁴⁾, 2. panta 2. punktam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma vai šīs normas interpretēšanas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru par prettiesisku izvairīšanos no publiskā iepirkuma procedūras rīkošanas un tiesību normu par līgumu grozījumiem neievērošanu var sodīt arī līgumu ar līgumslēdzēju iestādi noslēgušo izraudzīto pretendentu, piemērojot tam no līguma spēkā esamības termiņa samazināšanas atšķirīgu sankciju (naudas sodu)?
- 3) Ja uz pirmajiem diviem jautājumiem tiktu atbildēts noliedzīgi, iesniedzējtiesa lūdz Eiropas Savienības Tiesai sniegt arī norādes par to, vai sankcijas (naudas soda) apmēru var noteikt, pamatojoties uz to vien, ka pušu starpā pastāv līgumattiecības, un neizvērtējot, kā un cik lielā mērā puses ir līdzdarbojušās līguma grozījumu izdarīšanā.

⁽¹⁾ OV 2014, L 94, 65. lpp.

⁽²⁾ OV 2007, L 335, 31. lpp.

⁽³⁾ OV 1989, L 395, 33. lpp.

⁽⁴⁾ OV 1992, L 76, 14. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. martā iesniedza High Court (Īrija) — Recorded Artists Actors Performers Ltd/Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Īrija, Attorney General

(Lieta C-265/19)

(2019/C 206/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court

Pamatlietas puses

Prasītāja: Recorded Artists Actors Performers Ltd

Atbildētāji: Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Īrija, Attorney General

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai valsts tiesas pienākums interpretēt Direktīvu 2006/115 ⁽¹⁾ par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (Direktīva), ņemot vērā Romas konvencijas ⁽²⁾ nolūku un mērķi un/vai WPPT ⁽³⁾, aptver vienīgi jēdzienus, kas skaidri norādīti Direktīvā, vai, alternatīvi, šis pienākums attiecas uz jēdzieniem, kas ir atrodami tikai abos starptautiskajos nolīgumos? Tieši kādā apjomā ir jāinterpretē Direktīvas 8. pants, ņemot vērā WPPT 4. pantā paredzēto prasību par “šā līguma traktējumu līgumslēdzējā valstī”?
2. Vai dalībvalstij ir rīcības brīvība paredzēt kritērijus, lai noteiktu, kuri izpildītāji ir “attiecīgie izpildītāji” saskaņā ar Direktīvas 8. pantu? Jo īpaši, vai dalībvalsts var ierobežot tiesības dalīties taisnīgā atlīdzībā apstākļos, kad vai nu: i) izpilde notiek Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) valstī, vai (ii) izpildītāji ir EEZ pastāvīgie iedzīvotāji vai rezidenti?
3. Kāda rīcības brīvība ir dalībvalstij, atbildot uz atrunu, ko saskaņā ar WPPT 15. panta 3. punktu iesniegusi cita līgumslēdzēja puse? Konkrētāk, vai dalībvalstij ir precīzi jāatspoguļo otras līgumslēdzējas puses iesniegtās atrunas noteikumi? Vai līgumslēdzējai pusei nav jāpiemēro Romas konvencijas 5. pantā noteiktais 30 dienu noteikums, ciktāl tas var izraisīt to, ka producers, kas ir no atrunas līgumslēdzējas puses, saņem atlīdzību saskaņā ar 15. panta 1. punktu, bet tā paša ieraksta izpildītāji atlīdzību nesaņem? Alternatīvi, vai atbildes sniedzēja puse ir tiesīga nodrošināt labvēlīgākas tiesības atrunas līgumslēdzējas puses valstspiederīgajiem, nekā to ir veikusi atrunas līgumslēdzējas puse, t.i., vai atbildes sniedzēja puse var nodrošināt tiesības, kuras nav abpusējas ar atrunas līgumslēdzējas pusi?
4. Vai ir pieļaujams jebkurā gadījumā attiecināt tiesības uz taisnīgu atlīdzību tikai uz skaņas ieraksta producentiem, t.i., liegt šīs tiesības izpildītājiem, kuru izpildījums ir fiksēts šajā skaņu ierakstā?

⁽¹⁾ OV 2006, L 376, 28. lpp.

⁽²⁾ Starptautiskā konvencija par izpildītāju, fonogrammu producentu un raidorganizāciju tiesību aizsardzību (1961. gads)

⁽³⁾ WIPO Līgums par izpildījumu un fonogrammām (1996. gads)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 2. aprīlī iesniedza Supremo Tribunal de Justiça (Portugāle) — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

(Lieta C-275/19)

(2019/C 206/39)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal de Justiça